

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Izrael 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsanilor 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Octombrie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați poștal adresa pot lipi pe mandatul poștal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 25 Septembrie s. v.

În capitala monarhiei noastre și vechia reședință a Habsburgilor se petrec evenimente, care privesc foarte aproape nu numai popoarele monarhiilor, ai căror stăpânitori se îmbrățișează astăzi acolo, ci soarta tuturor popoarelor din Europa.

Căletoarele ce tinutul împărat al Germaniei le-a întreprins, imediat după urcarea sa pe tron, în Rusia, în Danemarca, în Suedia și chiar și în Bavaria, vor fi având și ele însemnătatea lor politică; dar' fără îndoială visita împăratului Wilhelm la Viena și la Roma, la monarhiile acelor state, care încă sub moșul actualului împărat german s'au fost împreună cu Germania într-o puternică alianță defensivă, e mai mult decât un simplu act de curtenire.

Și așa nici primirea strălucită ce împăratului Wilhelm al II-lea i s'a făcut în Viena nu se poate lua numai drept un semn al simpatiei și prieteniei personale dintre el și Maiestatea Sa Împăratul și regele nostru, ci totodată și drept o confirmare a alianței, pe care în grele vremuri și între critice im-

pregiurări au încheiat-o cele trei state puternice din Europa centrală.

Ceea-ce s'a fost pus pe hârtie între diplomații acestor țări, astăzi se confirmă prin înșiși stăpânitorii lor. Și în tocmă cum publicarea alianței triple în toate trei buzele oficiale deodată a umplut de bucurie și de speranță inimile popoarelor și națiunilor iubitoare de pace, astfel și cuvintele ce au eșit de pe buzele Maiestăților lor cu prilegiul dîneului de Curte au să fie o dovadă despre sinceritatea alianței și prin urmare totodată o garanță pentru menținerea păcii europene.

Colosul dela Nord, care în atâtea rânduri a amenințat această pace, a devenit impotent în fața puternicei legături ce s'a încheiat, și glasul slăbit al organelor de publicitate rusești astăzi nu mai umple de spaimă spiritele popoarelor, care vor să se desvoolte și mai departe în toată libertatea și neconturbate.

În alianță chiar cu neastempărții Francezi, Rusia are să fie prea slabă față cu cele trei puteri centrale unite și nu-și mai află astăzi prieteni nici chiar în micile state din Orient, care vor veni și ele tot mai mult la covingerea, că acum și mai ales acum au neapărată trebuință de liniște pentru cultivarea și consolidarea lor internă.

Ear' o altă coalițiune nu se poate închipui în actuala constelațiune europeană. Turcii îi pare bine, că lumea o lasă în pace și Anglia are și ea puternice cuvinte, de a întâmpina cu bucurie o alianță, care nu s'a încheiat în scopul unei ofensive, ci singur numai spre a scuti pacea generală.

Astfel și entuziasmul și bucuria, cu care a fost primit în Viena tinutul împărat german și puternicul aliat al monarhiei noastre, este împărțită de toate popoarele acestei monarhii, care în liga aceasta ved' garanța pentru posibilitatea unei păcii și tignite desvoltări culturale și materiale pe un timp mai îndelungat.

Dee Dumneșeu, ca roadele bine-făcătoare ale acestei alianțe să se reverse și asupra poporului român, asupra acestui popor credincios și leal dela cele mai expuse hotare ale monarhiei austro-ungare.

Daco-România negată. Sub această signatură citează guvernamentul „Nemzet“ din articolul nostru dela 3 Octombrie n. următoarele cuvinte, prin care am respins dela noi însinuarea, că noi sau oamenii, pe care îi susținem, ar ținti la întemeierea Daco-României: „Nu credeți în utopia Daco-României și nu vă lăsați mai cu seamă seduși de agenții, care pot să străbată în casele voastre, îndemnându-vă la lucruri compromițătoare și periculoase pentru patrie și pentru voi înșivă. Îngrijii-vă de bunul vostru și nu vă consumați puterile spirituale cu astfel de *fata morgana*, care dispar ca visul după-țe omul s'a trezit.

„... Avem să fim acolo, unde ne va reclama binele patriei și al Tronului, gata fiind în toate timpurile a sacrifica totul pentru patrie și Tron, de care nu ne vom deslipi nici odată.

Credința noastră cătră Tron și constituția patriei are să convingă cu timpul... pe compatrioții nostri despre sinceritatea și patriotismul nostru“.

Acestea cuvinte, pe care „Nemzet“ le-a scos cum a voit din contextul articolului nostru, guvernamentul din Budapesta îl întimpină cu următoarele:

„Aceste cuvinte sunt atât de patriotice, încât — drept vorbind — nici nu le-am așteptat dela „Tribuna“, după cele cărora și-a deschis coloanele până acum. Săntem plăcut și neașteptat surprinși. Nici nu întrebăm, pentru-țe și la al cui sfat scrie acum așa? Dacă și pe viitor va vorbi astfel, vom crede, că spune sincer și serios ceea-ce spune și nu face tăcut — ad huc. Atunci ușor ne vom înțelege unii pe alții, ceea-ce de altminterlea cu sinceritate dorim“.

Răspundem și neîntrebați, că nimenea nu ne-a dat sfatul să scriem acum așa, pentru-țe totdeauna așa am scris. Cine a voit să înțeleagă ce voim, ear' nu a cetit printre șiruri, nu a fost orbit de șovinismul exclusiv maghiar sau nu a umblat să mistifice anumite cuvinte noastre, cu scopul de a ne atribui tendințe pe care nu le avem și pentru care nu ni se poate dovedi, că am fi mișcat nici măcar un deget, — acela a putut să delă început, că noi săntem și voim să fim fii credincioși ai patriei ungare, că credem și sperăm a pute ajunge la o bunăînțelegere cu concetățenii maghiari, la a căror prietenie săntem tot atât de așezăți ca și ei la a noastră.

Dacă am ved' numai cât de puțin sentiment de echitate, dacă am fi întâmpinați cu bună credință și cu bunăvoință, dacă am ved' unde intenționa, de a lua în considerare sau cel puțin în așteptare nepreocupată dreptele pretențiuni ale Românilor, noi am fi cei dintâi, care ne-am bucura și am pleda cu toată puterea convingerii pentru bunăînțelegere.

Însă toate acestea nu le vedem, ci cu atât mai virtos contrarele lor. Însinuări, suspătări și insulte la adresa noastră și la a-

dresa Românilor în general sînt lucrurile pre-dilecte ale presei maghiare susținute de șovinism și susținătoare a șovinismului.

Ne mirăm și de „Nemzet“, că de astădată a vorbit cum a vorbit cu noi. Confra-tele seu întru fondul de dispoziții „Koložvár“ încă se ocupă cu același articol al nostru, însă rămâne mai credincios conduită presei maghiare, când e vorba de Români. El ajunge la concluziunea, că voim se nebumim lumea, dar' vom nebumi poate pe cetitorii nostri, însă pe ei nu.

Le răspundem celor dela „Koložvár“, că nu putem să-i nebumim nici chiar dacă am voi, pentru-țe scim noi de mult, că sînt incapabili de discuție obiectivă și de a înțelege adevărul. Dar' le va veni și lor mintea la cap, numai să nu fie prea târziu.

Procesul de presă al diarului „Românische Revue“. Aflăm din zărele maghiare, că verdictul juriului din Arad, în urma căreia dl Stefan Albu a fost condamnat la închisoare de stat pe un an și la plățirea unei pedepse de 500 fl., a fost anulat alaltăieri de cătră Curia regească. Afacerea se va pertracta din nou înaintea unei alte curți cu jurați, care se va designa din partea ministerului de justiție.

Împăratul Wilhelm în Viena.

Conform programului stabilit, împăratul Wilhelm a vizitat Joi la 9 1/2 oare înainte de amiază noul teatru dela Burg. Acolo a petrecut Maiestatea Sa trei pătrare de oară. La reîntoarcerea Sa în Hofburg, împăratul a fost pretutindenea viu aclamat.

La 11 oare i s'au prezentat împăratului Wilhelm toți generalii activi din Viena. Spre acest scop s'au prezentat 38 generali în marile apartamente de primire sub conducerea ministrului de război baron Bauer. Împăratul a dat mâna fiecărui dintre generalii prezenți și i-a distins pe toți, adresându-se cătră fiecare cu câte ceva. După trei pătrare de oară și-a luat împăratul adio dela generali și, urmat de suita Sa, s'a retras în apartamentele Sale. Unii dintre generali au fost distinși cu decorațiuni.

Dejunul l'a luat împăratul la prințul Reuss.

La 6 oare seara s'a ținut anunțul dîneului mare de Curte în sala de redută. Masa era pusă în forma unei petcoave pentru 150 persoane. Musica a fost îngrijită de capela de Curte sub conducerea directorului Eduard Strauss. În fruntea mesiei au ocupat loc Împărăteasa-Regină Elisaveta și împăratul Wilhelm, de-a stînga împăratului au ședut Maiestatea Sa Monarhul nostru și Principea de Coroană Stefania, ear' de dreapta Împărătesei-Reginie Principele de Coroană Rudolf și apoi pe rînd ceilalți arhiduci și arhiducese. Dîneul a consistat din 12 plesse. Cei doi împărați au luat numai din puține plesse. Împărăteasa, care sub decursul

dîneului a conversat foarte viu cu împăratul Germaniei, nu a consumat altceva, decât lapte mes-tecat cu apă de Selt. Împăratul Wilhelm a fost foarte bine dispus, a rîs mereu și cănta de tot vesel. După plesă a cîntat s'a servit șampanie. Deodată s'a făcut liniște adîncă și toți s'au sculat în picioare, deoarece Monarhul nostru, cu păharul de șampanie în mînă, a dat signalul spre această. Întors cătră împăratul-oaspe, Monarhul nostru a rostit apoi cu voce înaltă toastul, pe care l'a înregistrat telegrama noastră de ieri. După-țe au mai toastat de câte două-ori amîndoi monarhi, conversarea în decursul restului dîneului a fost preste tot foarte viuă și animată. La 7 oare s'a ridicat masa.

Împăratul Wilhelm și-a terminat programul oficial de pe ziua aceasta cu primirea șefilor misiunilor străine în Viena. Primirea a fost stabilită pe 2 oare d. a. Primirea a urmat după anticenitate. Ca cel dintâi a fost primit nunțul Galimberti. Nunțul a venit în trăsura de gală. După nunțiu, cu care împăratul a vorbit o jumătate de oară, s'au prezentat apoi ceilalți ambasadori.

Soareaua în palatul arhiducelui Carol Ludovic a fost de un caracter strict familiar. Aceea s'a început la 10 oare seara. La sosirea monarhiei musica reg. de inf. Nr. 84 a intonat imnul poporal prusian. Sub decursul mesiei aceeași musică a concertat într-o sală laterală. Soareaua s'a terminat la 12 oare noaptea.

Programul oficial pentru ziua de ieri, Vineri, a fost astfel stabilit: Împăratul Wilhelm și Principele de Coroană Rudolf merg la 6 oare dimineața la vînațoarea comodă din grădina zoologică din Lainz. Împăratul Francisc Iosif vine cu regele din Saxonia la Schönbrunn, unde la 2 oare se de-junează. Împărăteasa vine înainte de amiază la Schönbrunn, spre a-și lua adio dela împăratul Wilhelm, care pe la 10 oare se întoarce dela vînațoarea cu Principele de Coroană Rudolf.

La vînațoarele de Curte din Stiria vor participa, se dice, afară de cei doi împărați, de regele Albert din Saxonia și de Principele de Coroană Rudolf, și Arhiducele Ferdinand, marele duce de Toscana și prințul Leopold din Bavaria.

Toți ambasadorii din Viena au făcut în decursul zilei de ieri visite contelui Herbert Bismarck.

Strossmayer cătră Papa.

„Kölnische Zeitung“ publică scrisoarea, pe care a adresat-o episcopul dela Diakova Papei Leo XIII. Întru legătura sa, pentru-țe a trimis telegrama de felicitare când cu festivitățile dela Chiev. După-țe afacerea episcopului Strossmayer a făcut atîta svon în lume, credem că este de interes a

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Articularea numelor proprii.

(Urmare din Nr. 212)

VI.

O parte însemnată din numele, pe care le cunoaște fiecare dintre noi, sînt cuvinte, care n'au în limba noastră de astăzi nici un înțeles, ci s'au păstrat numai ca numiri. Astfel sînt aproape toate numele de botez, multe nume de familie și cele mai cunoscute numiri pentru riuri, munți, orașe și alte localități.

În virtutea graiului viu, nici chiar și numai pentru aceste nume lipsite de înțeles nu se poate stabili vro-o regulă generală destul de sigură.

Unele dintre ele sînt, ear' altele nu sînt articulate; unele se declină întocmai ca substantivele comune, ear' altele sînt supuse la nisele reguli cu totul particulare în ceea-ce privesc declinațiunea.

Astfel numele de genul masculin în genere sînt nearticulate, ca Ioan, Teodor, Pavel, Bucioc, Hajdeu, Prut, Olt, Murăș, Ceahlău, Bîrlad ori Brașov; n'avem însă decât să ne dam seama despre numele, pe care le scim, pentru-țe că găsim și unele articulate, ca Hangu, Bratu, Chanciu ori Panțu.

Numele de genul feminin din contră sînt — în genere — articulate ca Ana, Marta,

Simina, Cîmplea, Birta, Dămbovița, Bistrița ori Craiova, multe însă dintre ele sînt nearticulate, ca Mărie, Floare, Bocioacă, Dundre ori Tergoviște.

Tot astfel și în ceea-ce privesc declinațiunea.

Regula generală ar fi, că numele proprii, fie ele ori ne articulate, pot să primească articolul și să fie declinate ca substantivele comune, — se înțelege — numai într'un număr.

Astfel, deși Ceahlău e nume nearticulat, putem dice — Ceahlău-l, Ceahlău-lui și, în vocativ, Ceahlău-le. Tot astfel putem dice „Bucureștii“, Bucureștilor și am ved' Bucureștii

Nu pot însă să fie tot astfel declinate și numele de botez ori cele de familie.

Mărginindu-ne deci la numele lipsite de înțeles, ni se produce impresiunea, că e ceva caprițios și incalculabil atât în născocirea, cât și în întrebuintarea lor. Tocmai aceasta ne va îndemna însă să fim cu deosebită băgare de seamă, când rostim ori desemnăm un nume, pentru-țe că se nu ne abatem dela 'usul comun, care mai ales în ceea-ce privesc aceste nume lipsite de înțeles este el singur hotărîtor.

Nu rămâne însă îndoială, că Românul are cunoașterea lui, de a face tocmai așa precum face. Căci, deși în limba noastră de astăzi aceste nume n'au nici un înțeles, odată ori în vre-o limbă oare-care ele au avut ori au însemnarea lor, și atât forma, cât și în-

trebuințarea lor de astăzi, poate să stea în legătură cu însemnarea de odinioară.

Nu e în genere lucru cuminte să ne sfătoshim, vînd să „coregem“ limba „prostimi“; cu atât mai greșit e să ne sfătoshim, când e vorba de nisele cuvinte, care nu mai au nici un înțeles, ci sînt ca gîndacii morți și înfipti în ace, care au să rămână precum sînt.

Drept nume poate să fie luat ori-șicare substantiv comun, și după firea limbii noastre, substantivul luat drept nume rămâne nearticulat.

Adiectivele pot și ele să fie luate drept nume. Adiectivul însă numai articulat devine substantiv. Toate numele făcute din adiective, adică toate numele cu înțeles calificativ, au dar' să fie articulate.

Astfel articolul îi dă numelui un înțeles calificativ chiar și atunci, când el e adăugat la un substantiv.

Vom găsi pretutindenea nume ca Arbure, Barbat, Brînză, Ciupercă, Creangă, Cercele, Dumbrăvă, Epure, Furnică, Furcui, Movilă, Popic, Verigă, Zăbavă. Ele sînt toate nearticulate.

Din contră numele făcute din adiective, ca Albu, Bărbosu, Surdu, Spănu, Olteanu, Abrudanu ori Ionescu, acestea sînt totdeauna articulate.

Nume în puterea cuvîntului e numai cel nearticulat: numele articulat e o calificatiune luată drept nume.

Nu e deci indiferent, dacă articulăm ori nu: ori-șicare ar fi numele, el devine o calificatiune dacă îl articulăm.

Pe un om poate să-l cheme Burduf, fără ca el să semene cu burduful, ear' pe altul poate să-l cheme Căpitan, fără-ca el să fie căpitan.

Îndată însă ce vom dice Petrea Burduful ori Florea Căpitanu, tot Românul va înțelege, că e vorba de un Petrea, care seamănă într'un fel oare-care cu burduful, ori de un Florea, care e căpitan.

De aceea găsim chiar nume ca Amar, Dulce ori Buncă, adică adiective luate drept nume, dar' nearticulate, fiindcă nu li se dă înțeles calificativ.

Numele de orașe, munți, riuri și alte localități, sînt aproape totdeauna calificative, deci articulate.

Nici un Român nu va sta la îndoială, dacă trebuie ori nu să articuleze numele, ca Răzeșu, Frumosa, Petrosu, Răpidea, Sărata ori Sărata. Ele sînt articulate, fiindcă sînt însuși luate drept nume, calificatiuni, nume făcute din adiective.

Tot calificatiuni sînt și numele, ca Găina, Păpușă, Omu, Șeaură ori Vaca, deci tot articulate sînt și ele, deși nu sînt făcute din adiective.

Nu sînt însă articulate numele, ca Tergoviște, Islaz, Seliște, Ostrov, Mesteacăn, Ste-

jeriș, Făget, Vale ori Zagar, fiindcă aceste sînt simple numiri luate drept nume.

Este pe un deal un brădet. Ori-șicine, mergînd la acel deal, dice că merge la brădet. Astfel dealul poate să primească numele Brădet, pe care îl păstrează și după-țe s'a tăiat brădetul și dealul e acoperit cu mesteacăn. Și tot Brădet, ear' nu Brădetu s'ar numi și satul întemeiat sub brădet.

Tot acesta e cuvîntul, pentru care și numele cu formă plurală, ca București, Bucuresci, Petresci, Negresci ori Comănesci sînt nearticulate. Și ele sînt nisele numiri luate drept nume.

Cuprîndînd toate aceste resoane la un loc, ajungem la regula generală, că articolul le dă numelor un caracter calificativ.

Dela această regulă Românul nu se abate decât în două cazuri: *antîiu*, când numele îi sună mai bine dacă e articulat, a doua, când prin analogie ajunge la suprimarea articolului ori la adăugarea lui.Românul nici nu pronunță, nici nu aude bucurii cuvîntele terminate în consonantă. De aceea s'au păstrat mult persecutatul *u scurt* la sfîrșitul cuvintelor, care se termină în consonantă. În unele ținuturi acest *u scurt* ori mut se aude și astăzi foarte clar, deși nu rîsună întreg. Cu atât mai clar se aude însă, când cuvîntul se termină în mai multe consonante și aceste sînt aspre. Astfel nici un Român nu

cunoaște și această scrisoare a lui, care este de următorul cuprins:

Sfinte Părinte!

Când din grația Sanctității Sale a Papei Piu IX. și din bunăvoința Maiestății Sale a Împăratului Austriei 'mi-s-a conferit dignitatea de episcop al Bosniei și Sirmiei' cu rezidența la Diakovar, în anul 1849, adică aproape cu patru decenii înainte de aceasta, credeam, că mai bine voi putea corăspunde înaltului meu oficiu pastoral, dacă voi consacra credincioșilor diocesei mele nu numai știința și experiențele mele, ci și convingerile mele ideale. Activitatea mea modestă însă a fost îndreptată asupra a atenției foarte multor fii, care voiau să învețe dela mine, care stăteau cu privirile ațintite spre buzele mele, când eu le vorbiam. Ear' acum nu trebuie să răspund această credință cu egală credință, această dragoste cu egală dragoste? Este permis inimii mele să bată numai pentru sufletele din diocesa mea? Nu, pentru întreaga marea mea națiune, care pentru credință și Monarch de atâtea ori a sângerat pe câmpul de luptă, bate inima cu credință tare ca stânca și cu ea îmbrățișată pentru familia cea mare de popoare, care sunt înfrățite într'olaltă prin legăturile nefrangibile ale comunității slave. Dacă în adevăr inima celui mai smerit fiu al Sanctității Tale ar trebui să fie consacrată numai unei părți minime a națiunii mele și a popoarelor ei surori, dacă în adevăr prin aceea, că totdeauna am simțit și am lucrat pentru întreaga familie de milioane de frați slavi, am greșit contra propriei mele înalte misiuni pastorale, apoi bucuroș voi suporta în supunere creștinească toate *poenae latae potentiae* (pedepsele cele mai largi). Departe fie de mine, o Sfinte Părinte, să voiesc a vrăji înaintea ochiului tău spiritual secolii, în care sabia Slavului atât de des a trebuit să lăcească în lumina soarelui pentru a respinge atacurile Moslimilor contra apusului continentului nostru. Pe când Romanilor și Germanilor le-a fost dat să lucreze cu toată puterea la dezvoltarea lor culturală, scutiți fiind de orice pericol, care ar fi putut amenința nervul vieții acestor popoare, până atunci a fost și este până în timpul cel mai nou menirea Slavului să fie un bastion pentru acele popoare mai ferice, care nu sunt menite a locui la marginea teritoriului locuit de creștini. Slavul a dat sângele inimii sale pentru-ca să respingă la timpul seu năvala pericolului amenințător pentru creștinătatea din Europa, năvala Islamului către Nord și către Vest. Precum Maghiarul, așa a sângerat și Croatul, precum Austriacul, așa a luptat și Croatul pentru Dumeșeu și Împărat pe toate câmpurile de luptă, pe care l-a condus frica lui Dumeșeu și patriotismul. Și acestei națiuni, al cărei membru mă numesc eu fală, să nu mă dedic cu toată ardore a unei inimi, care cunoaște suferințele poporului seu tot atât de bine ca și înaltele lui virtuți? Pentru faptele mele să mă legitimez înaintea Ta, o Sfinte Părinte, pentru o faptă a mea pretinsă necreștinească și nepatriotică, care 'mi-a cauzat una din cele mai triste oare ale vieții mele. Adevărat este, că de mulți ani mă ocup cu intensitate cu confesiunea credinței milioanele de frați ai mei slavi necatolici, însă — cu fală plină de bucurie o recunoșc — singur numai spre scopul, de a-i duce în brațele sfintei noastre biserici catolici. Aceasta o consider ca țintă a năsuștelor mele, ca cea mai proprie a mea misiune apostolică, și dacă-mi va fi dat, o Sfinte Părinte, să ajung cu binecuvântarea Ta apostolică și din grația Domnului acest ideal strălucit, apoi fiul cel mai smerit al Sanctității Tale bucuroș își va pune

poate rosti *negri* ori *aspru*, ci trebuie să dică *negru*, *aspru* ori *măndru*.

E evident, că aici u nu e rămasă articolului, ci un sunet luat de ajutor, pentru-ca cuvântul să sune mai potrivit cu limba și cu urechea Românului.

Și dacă se poate aceasta atunci, când e vorba de vorbe cu înțeles lămurit, se poate cu atât mai virtos când vorba e de nise nume, care n'au înțeles, ci numai o însemnare cu totul convențională.

Astfel adese-ori u ori a dela sfârșitul numelor nici nu e articol, ci un sunet adăugat de dragul eufoniei. N'ar fi destul de românesc, dacă am dice *Hang, Brad, Chenciă* ori *Panț*; Românul dice dar *Hangu, Bratu, Chenciu* ori *Panțu*. Tot pentru acest cuvânt Românul termină în a, ear' nu în d, multe nume de persoane și aproape toate numele de locuri, care altfel ar trebui să fie nearticulate.

Deoarece după firea limbii noastre numele au să fie nearticulate, tendența generală a graiului viu este, de a suprima articolul la numele de persoane și de a-l păstra la cele de locuri, care au de cele mai multe-ori un caracter calificativ și pot să fie declinate de o potrivă cu substantivele comune.

Tendența aceasta ne explică greșelile foarte numeroase, pe care le găsim în scrierea românească din zilele noastre în ceea-ce privesc numele proprii.

la odichnă capul seu obosit. Catolicisarea Rușilor, grație înaltei inteligențe și dezvoltare culturală a acestui popor, care este cel mai puternic în Europa, sigur se poate face mai ușor ca catolicisarea Bulgarilor și a Sârbilor. În această direcțiune are Rusia o misiune cuceritoare culturală și civilisatorică, care este mai strălucită și mai sublimă ca orice-care învingere sângeroasă de pe câmpurile de luptă. Aniversarea de 900 ani a convertirii Rușilor la credința creștină, cred că a fost permis să o serbez și eu ca patriot austriac și croat, și încă eu bucurie cu atât mai mare, după-ce sărbarea încreștinării dela Chiew sigur însemna amintirea unei nespuse de frumoase zile, a acelei zile strălucite, în care o comunitate de milioane de suflete a fost ridicată din noaptea întunecoasă a necredinței către înălțimile luminoase ale creștinismului. Conduita mea față cu sistemul politic, care domnesce de prezent în regatul Croația-Slavonia, cel mai credincios al augustei Coroane și al dinastiei habsburgice, nu se poate numi nice antidinastică, nici nepatriotică. De imputarea din urmă trebuie să mă scutească iubirea ferbinte, care totdeauna am arătat-o iubitei mele națiuni croate și care în numeroase casuri am tradus-o în fapte. (Aici arată episcopul activitatea sa pentru binele dioceseilor, cu deosebire întemeierea catedralei din Diakovar și a universității din Agram). Sfinte Părinte! Susținătorii guvernului actual din Austria și prin urmare și ai Tronului 'mi-au trimis cu prilegiul iubileului meu preotesc, sărbătorit în anul acesta, o adresă de gratulare, a cărei cordialitate m'a impresionat adânc și m'a umplut de înaltă bucurie. Acești învățați și luminați bărbați sigur iubesc pe Împăratul lor tot atât de mult ca și sfetnicii sei maghiari. Idealul politic al acestora este apăsarea totală a fraților mei slavi, pentru ale căror drepturi eu nu pretind altceva decât dreptate. Eu nu sunt mulțumit cu actualul sistem din patria mea; eu nu pot fi mulțumit, pentru-că este un sistem de apăsare a unei națiuni mari și libere pe pământul propriu, pe pământul mult iubit, cu credință susținut și de multe-ori cu sângele fiilor țării îngrășat. Însă eu ascund durerea mea între zidurile capelei mele și nici când nu încerc a o exprima de pe amvon. Nici drepturile mele politice de membru al corporațiunilor legislative nu le exercez, căci de mai multe decenii nu iau în persoană parte la adunările acestora. Ce voiesc așa dară contrarii mei dela mine? Sau trăiesc prea mult pentru unii dintrei ei, care au designat de urmaș al meu pe unul, care posedă idiomul maghiar?

Diakovar, în ziua Sfântului Mateiu, anul Domnului 1888, al XXXIX-lea al sfântului meu oficiu pastoral

Ioșif George m. p.,
Episcopul Bosniei și al Sirmiei.

Adunarea generală a „Societății pentru fond de teatru român” în Lugoj.

(Raport special al „Tribunei.”)

(Urmare și fine.)

Și e nimic „concertul” și e nimic „teatrul”, prelângă „emulațiunea corurilor plugarilor români” din giurul Lugojului.

Grădina hotelului „Concordia”, îndesată de oameni și preserată cu 12 coruri dela sate, a fost o privesc, care își însușea adânc respect.

Ierte-mi-se indiscreția, dacă destăinuiesc convorbirea Ilustrității Sale d-lui Victor Mihaly și a d-lui Barcian, care diceau entusiasmați de mărețul aspect al corurilor: „eată adevăratul fond real, pe care nimenea nu mi-l poate nici nega, nici răpl.”

Cuvinte puse din inimi adevărat românești și temeinice în trecutul a 31 de ani, căci 31 de ani sunt, de când există corul plugarilor în satul Chisăteu sub conducerea bravului preot Șepețian.

De 31 de ani cor într'un sat! Care suflet nu saltă de bucurie, care ochi nu varsă lacrimi și care inimă se mai îndoiesc de capabilitatea Românului, de năsușta lui spre cultivare, de viitorul lui?

Și noi am admirat, am privit cu lacrimi de bucurie, plini de mândrie națională, și ne-am entusiasmat auzind corurile și vedând, că mai toate sunt conduse tot de plugari. — De plugari bravi și isteți, care în timp de earnă au venit prin Lugoj, ba și prin Caransebeș, ca să învețe notele. — După-ce învățau, se duceau acasă, alcătuiau coruri și făceau fală Românilor; ba ce e mai mult, cutierau satele, dedeau indemn să formeze coruri și pentru o mică remunerațiune le dirigeau; ear' pe cei mai zeloși îi înzestrau cu toată știința lor musicală, ca să poată ei înșiși conduce corurile fără ajutor străin.

Bravul preot Șepețian s'a străduit, ear' străduința i-a fost cu glorie încununată.

De ce se nu facă toți preoții români ca părintele Șepețian?

Nu pot? Dar' cine a creștut acum 31 de ani, când s'a înființat corul în Chisăteu, nu numai că va ajunge la astfel de rezultat, dar' că va exista chiar numai un an? Și

aceasta a fost acum 31 de ani, dar' acum, după-ce au trecut atâtea ani?!!

Am văcut cu mare durere la unele coruri, că învățătorii erau simpli coriști, ear' conducătorul un plugar; e laudabil pentru respectivii învățători, că prin participarea lor dau exemple poporenilor; dar' mai laudabil ar fi, când i-am vedea pe d-lor conducând corurile.

Corul din Caransebeș a deschis emulațiunea; ear' din 21 de coruri înșinate s'au prezentat numai 12, din Silha, Coștei, Belinț, Chisăteu, Ictar, Panjova, Susanoveț, Satumic, Herendesi, Budinț etc., cântând fiecare câte un cântec premers de câte un motto ca:

Arma noastră să ne fie
Cânturile ce răpesc etc.

Bolintinean.

Au cântat piese alese și frumoase, ca Hora Dobrugei, Gemut-am, Hora Sinaiei, Cucuruz, Arcașul, Eată ziua triumfală etc.

Cum au cântat? Străinii aplaudau necontent, publicul, încântat de farmecul cântecelor, cât și de gândul, că aceste coruri le alcătuiesc nise simpli plugari, era cuprins de un entusiasm cu greu de descris.

Multe coruri fură silite la insistențioarea rugare a publicului a repeta cântecule.

Când corul din Chisăteu execută Hora Dobrugei, publicul, ca dintr'un singur gând, dintr'un singur glas, dintr'o singură inimă, erupse în frenetice aplauze și urări, silindu-l a mai executa un cântec.

Se întoarse părintele Șepețian, plin de bucurie și mândrie, dicea: „Pot cânta pe orice teatru; la orice operă.” Ear' dl Ioșif Vulcan vice-președintele societății, înflăcărat, suindu-se pe tribună în urma emoțiunii, cu lacrimile în ochi, nu pută dice, decât „De ce n'am putere ca să aduc pe toți cei-ce contestau capabilitatea Românului de cultură aci, să vadă ce poate plugarul român.”

A fost destul și atât, căci ce dl I. Vulcan a voit să spună, fiecare inimă a simțit, fiecare suflet a înțeles și fiecare minte a priceput.

Cinci premii erau de împărțit; ear' juriul a hotărât și judecat, că cel dintâiu, un pocal de argint, dăruit de dl. Sa dl V. Mihaly, l'a meritat corul din Chisăteu. Al doilea premiu, earăși un pocal de argint, l'a meritat corul din Coștei-mare. Al treilea, un bêt de tact și un accordion, le-a meritat corul din Silha. Al patrulea premiu, un pocal de argint și „Lira mea” de Ioșif Vulcan, l'a meritat corul din Susanoveț. Al cincilea premiu, „Partitura liturgiei de Vorobchievici, l'a meritat corul din Ictar.

O mică observare îndrăsnim a face, nu atât, că ar fi părerea noastră, dar' auzindu-o și dela mai mulți, că adică corul din Silha ar fi meritat premiul al 2-lea și cel din Coștei al 3-lea.

Concertul și teatrul au contribuit la înălțarea adunării generale a „Soc. pentru fond de teatru român”, a cauzat publicului multe momente de distracție și bucurie; dar' emulațiunea corurilor plugarilor a ridicat-o la treapta unei sărbători naționale.

Emulațiunea corurilor a dovedit străinilor de ce este capabil Românul, năsușta lui spre cultură și pașnicile lui tendențe; ear' dușmanilor nostri, că nu ei, că nu vitregiile sorții, ci numai voința d-șească îi poate perde.

Niță dela Lugoj.

Din Bucovina.

Mosia Flondor, 18/30 Septemvrie 1888.

Momente de fericire, care sunt apte de a inspira și a însuși pe Românii bucovineni pentru gloria și mărețele fapte ale bărbaților devotați națiunii și progresului cultural, sunt rare, și dacă apar ele, se glorifică trecutul și inspiră prezentul cu o manifestare pe cât de festivă, pe atât de convingătoare, că suntem autoctoni pe pământul ce-l posedem, și ținând chiar cu cerbicioșie la datinele, deprinderile strămoșesci și drepturile garantate prin legile autonome constituționale, fie pe terenul religios-moral, fie pe cel social-cultural, ne vom asigura existența națională politică și prin progresul cultural vom deveni un factor important în concertul popoarelor europene.

Un astfel de moment rar, însă important în felul seu, s'a petrecut cu ocaziunea consacării bisericii nouă în comuna română Strojineț, proprietatea vechei și democratice familii boeresci Flondor.

Peatra unghiului la acest edificiu construit în stil bisantin și ajustat în interiorul seu cu o pictură și sculptură de bărbați specialiști, a pus-o ilustrul proprietar și celebrul naționalist Georgiu cavalier de Flondor, care asociându-se cu conducătorul școlii populare locale, dl Vasile Grigorovici, și cu deosebire cu poporeni Ioan Boca și Grigorie Tominc, ridică acest monument sacru și devotat

maiestății divine cu o constantă exemplară și cu o năsușta atât de înfocată, încât specialmente acestor trei, sub conducerea menționatului proprietar și mecenate eclesastic, are să se ascrie meritul finalizării acestei biserici.

Onoare acestor bărbați, cărora le va păstra posteritatea o memorie eternă, înregistrându-se activitatea lor pioasă și patriotică în anele țerii.

Onoare nobilului cavalier Georgiu de Flondor, care în memoria faptelor întreprinse pe terenul religios-cultural al antecessorilor sei, se jertfi considerabil spre ridicarea acestui monument ortodox, care este în asemenea grad rezultatul iubirii sale către credința strămoșească, cât și către națiune și patrie, pe care ambele le-a eternizat prin această faptă generoasă și deamă de imitare.

Înfigându-se sf. Cruce ca ultimul semn cunosător, că acest edificiu e finalizat, se adresă memoratul patron eclesastic Eminenței Sale preagenerosului și preasacrosatului arhiepiscop Silvestru, implorându-i sucursul arhieresc spre predarea acestui lăcaș sfânt prin consacarea publicității.

Hotărându-se deci ziua de 18/30 Septemvrie 1888 ca ziua festivă, în care avea să se împlinească consacarea noului edificiu, se efectuă pregătirile cele mai splendide pentru primirea părintelui bisericesc, al preaiubitului arhiepiscop; și într'u adevăr, pe când aurile rașe ale soarelui se ridicară pe orizontul senin și toată natura se trezi spre o activitate nouă, pe atunci anunțată bubuiturile sacalușilor, trasul clopotelor, procesiile aședate la șoselele satelor, porțile triumfale și un sobor de preoți îmbrăcați în ornamente bisericesci, poștați lângă portul noului edificiu cu un număr însemnat de popor și inteligență, adunați din toate unghiurile, — semne vizibile de adorațiune, iubire, respect și devotament către mult meritatul arhiepiscop Silvestru, — sosirea înalt aceluiași, care, salutat mai înainte de patronul eclesastic și de epitropia bisericesc, începând, plăcut emoționat de această ocaziune importantă, actul consacării cesticionatei biserici, după care cetindu-se de consiliul consistorial dl cavalier de Bejan cu toată demnitatea gramata arhierescă, pronunță I. P. S. arhiepiscop, prădând memoratul act consacrat patronului eclesastic dl George cav. de Flondor, o cuvântare aleasă, amintind pe toți binefăcătorii, contributorii și sporiitorii acestui edificiu divin, și accentuă cu multă emfază nobleța caracterului dlui Georgiu cav. de Flondor, pe care, în urma virtuților morale și aplecărilor reale pentru progresul poporului român, îl salută ca pe un reprezentant al boerilor vechi, devotat fiind cauzelor umanitare social-culturale și patriotice.

Celebrând I. P. S. Arhiepiscopul s. liturgie cu un sobor ales de preoți, — la care asistă căpitanul districtului în uniformă, cu toți ceilalți amployați ai diferitelor autorități locale îmbrăcați în gală, și luând parte la acest oficiu solemn și dl M. Pitci, președintele tribunalului penal din Cernăuți, o autoritate celebră a națiunii române, la care privesc Bucovina cu mândrie, fiind mecenatul culturii morale populare prin introducerea instituțiunilor de cumpăt, protectorul culturii populare, prin înființarea celor dintâiu școli populare în districtul curat românesc Rădăuț, și sprișginitorul cel mai fidel al școlii române din Suceava și al societății pentru cultura poporului român din Cernăuți; precum și dl T. Seracin, c. r. brigadier în Cernăuți, o personalitate respectată de toți Bucovinenii, — execută corul seminarial piesele rituale cu o exactitate atât de perfectă și mișcătoare, încât totul a rămas încântat.

În memoria acestei festivități de consacrare a bisericii în orașul Strojineț, chiroșis I. P. S. Arhiepiscopul pe conducătorul agenților protopresbiterale în districtul Strojineților de protopresbiter, ear' pe un teolog absolvent de diacon și pe unul de presbiter.

După pronunțarea cuvântului festiv de parochol Vorona, căruia i-a succedat atât prin elocuența sa, cât și prin alegerea materiei a îndestul pe cei prezenți, se fini oficiul divin, și atât I. P. S. Arhiepiscopul, cât și clerul, autoritățile c. r. și aristocrația, se întruniră la dineul festiv, arangeat de patronul eclesastic dl cavalier de Flondor în localitățile sale.

Antăul toast îl țină Eminența Sa în termeni aleși și adânc simțitori în onoarea d-nului Flondor și a familiei d-sale, la care răspundând cel din urmă în onoarea înalt Preșfinției Sale arhiepiscopului și mulțumindu-i cu cuvinte sincere și din inimă pentru sprișginitul și succursul moral, dice: „Am urmat sfatului înalt Preasfinției Voastre și am implinit dorința părintelui meu, ridicând acest sfânt lăcaș, și afirm, că fără de consiliul părintesc al înalt Preasfinției Voastre nu s'ar fi făcut această biserică, deci eu inima plină de mulțumire închin acest pocal în sănătatea Preasfinției Voastre”. La aceste cuvinte adunarea feliță pe Eminența Sa, urându-i frenetice „Să trăiască”.

Al treilea toast îl țină căpitanul districtual D. N. Balmoș în onoarea clerului.

Acest bărbat distinș și cu priviri limpezi politice, își manifestă punctul seu de vedere într'o cuvântare pe cât de elocuentă, pe atât de clasică, demonstrând însemnătatea clerului pe toate terenurile sociale și apostrofând înalta sa misiune atât în raport cu statul, cât și pentru creșterea religios-morală și culturală a poporului.

Onoare acestui căpitan districtual, căruia în numele clerului îi adresă cuvinte simpatice Eminența Sa.

După terminarea discursului invocă Eminența Sa ajutorul și binecuvântările cerești, ca acest exemplu național patriotic să afle imitare în țeară, ca așa, uniți în cugete și în fapte bune, să glorificăm memoria antecessorilor naționali, ale căror sentimente au fost devotate bisericii și patriei.

Vespasian.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul S'a îndurat prea grațios a dăru din caseta Sa privată, după-eum ni se scrie din Bucovina, 200 fl. pentru restaurarea școlii române din Verbașuți.

Numire. Președintele trib. r. din Sibiu a numit pe absolventul de drepturi Robert Nikl de practicant în drept fără diurnă la acel tribunal.

„Guvernul și stomachul Valachilor.” Sub acest titlu își face haz „Egyetértés” într'o notiță de vinarsul denaturat și — de Români. Este adică în legea cea nouă pentru spirit un paragraf, că pentru spiritul denaturalizat de vre-o comisiune financiară ori pregătit astfel încât nu se poate be, nu se plătesc nici un impozit, deoarece el se foselesce numai de leac. Un comisar din Arad, cinstitul domn Arpad Pittner, cercetând într'o fabrică de spirit din Arad și vînd se știe, că e într'adevăr denaturalizat spiritul, care i-se anunțase, a luat doi Valachi, și atâtea i-a chinuit, până-ce ei au beut o litră de vinars stricat. „Jestyebun?” — „Mulszamezsk, täre bun, domnule!” Și comisarul a mers acasă și a făcut arătare guvernului, să schimbe paragraful amintit, căci stomachul Valachilor bea mai bucuroș spirit denaturalizat decât curat. — Încă nu s'au opt crastaveții în redacțiunea lui „Egyetértés”?

O afacere personală. Dl Dr. Remus Roșca a înaintat la Curia din Budapesta cerere de nulitate în contra deciziei tribunului din Cluj, prin care s'a sistat cercetarea contra d-lui Septimiu Albini în procesul intentat de dl Dr. Remus Roșca pentru vătămăre de onoare. Dl Dr. Remus Roșca își motivează cererea de nulitate cu aceea, că nu a ajuns arătarea contra d-lui Albini în timpul prescripției de lege înaintea judelei de instrucție. Curia reg. a pertractat alaltăieri, în 4 l. c., această afacere și a respins cererea acusatului din motivul, că în materie de termin nu încape nici un fel de excepțiune. Va să dică, onorabilul domn Dr. Remus Roșca este reabilitat acum pe cale legală.

Cai spăriați. Ieri după amădi s'au spăriați aproape de podul Cibinului caii unei trăsură; au sdrobit trăsura, înșind-o de un stâlpi, și cu telega dinainte au alergat pe stradele pline de oameni veniți la tîrg. În urmă au fost prinși, fără-ca să se întempele vre-o nenorocire. — Despre un cas trist însă ni se vestese din Bucovina; spăriindu-se caii unei trăsură în Câmpungul, vizitului nu i-a putut opri, căci i-s'au rupt hăturile. În trăsura erau două femei: ficea consilierului consistorial din Cernăuți, Elena Bejan, și doamna Andruhovici, soția preotului din Sadova. Caii alergau turbați, ear' femeile săriră amîndouă din trăsura, dar' s'au lovit atât de rău, încât d-soara Elena a rămas jos moartă, ear' doamna s'a sdrobit, încât nu e nădejde să mai trăiască. Vizitiul, de spaima cea mare, a înnebunit în trăsura.

O descoperire misterioasă. În strada Măcelarilor, restaurându-se o casă, lucrătorii ocupați cu săparea la pământ au dat de un obiect curios, ascuns într'o pătură de var. Era adică un fir telegrafic obdus cu materii nepenetrabile. Lumea adunată din curiozitate, nu-și putea da seama, de când și pentru-ce s'a îngropat acel fir telegrafic în pământ, s'a combinat în fel și chip acest lucru și toți erau de părere, că el a servit la ceva scopuri misterioase, pentru spionări, pentru o tănușită înțelegere a călăgăriilor unei mănăstiri ori a unor criminaliști. Poliția încă era de față, și câte icone fantastice, ca prin romane, toate umpleau creerii celor adunați acolo. Un locuitor mai de demult al casei a pus însă capăt acestor năluciri prin declararea, că prin anul 1860 acea casă era oficiu telegrafic, și astfel simele au ajuns pe cale de tot naturală acolo.

Sinucideri. În hotelul Panonia din Cluj s'a sinucis Mercuriu un tîner de vre-o 23—25 ani, care a sosit cu trenul de dimineața în Cluj. Chelnerii au observat, că străinul nu a eșit preste și deloc din chile, de cătră seară ei au bătat la ușă, să vadă ce e cu dînsul, neprimind însă răspuns, au chemat poliția și au rupt ușa. Străinul era în pat, încheșat în sânge și lângă el un revolver. Cadavrul i-s'a dus în spital spre a se secționa. Causa sinuciderii a fost o „Ilka” mărîtă, căreia el îi scrisese înainte de a se sinucide o epistolă. Dînsul e fiul unui avocat și îl cheamă Solyomy Andor. — După o telegramă ce o primesc „Sieb. Deutsches-Tgblt” din Viena, Frideric Krausz, comiu de pră-

valie, și Carol Kunst, student în farmacie, ambii din Sibiu, s-au sinucis alături în Viena cu revolverul. Ei erau prieteni și locuiau laolaltă. Au mers la o cârcă și, după ce au cheuit bine, s-au împușcat. Krausz a lăsat de adio următoarele cuvinte scrise: „Cărieră mea mi-a fost moartea”. Kunst a scris: „Noi ambii mergem la moarte ca la banchet”. Ear într-o epistolă către tatăl său: „Sburdălnicia nemărginită m'a dus la moarte. Am promis să fac rigorosul și să nu mă bag în datorii. Nici de una nu m'am ținut”.

Un spital improvizat. Din Szabadka i-se scrie diarului „P. H.”, că primarul de acolo a venit pe gânduri, de a face și el ca Potemkin: să improvizeze spital, precum improvisa Potemkin sate și turme. Cu ocazia inspecției sale, Arhiducele Carol Ludovic ajuns în Szabadka și ceru să i-se arete instituttele publice. Intre altele primarul îl conduse la noul spital al societății „Crucea roșie”. Era o casă arăntă cu toate recuistele medicale și un bolnav se vedea într'unul din paturi. Arhiducele a fost mulțumit. Dar casa nu era nici decât spital; era o casă privată, închiriată pe o zi ca să figureze de spital, ear' recuistele erau toate împrumutate dela spitalul orașului. Bolnavul era un om sănătos, cu toate că gemea în pat: primarul, încercat de neașteptată vizită, se duse într-o cafenea, dete un florin celui dintău „Kibitz” ce îl înălțai, îl duse în spital și îl culcă bolnav în pat. După plecarea Arhiducelui spitalul deveni ear' casă privată. Acest lucru al primarului a produs multă agitare în oraș.

Prințul de Wales în București. Alături de minăta a sosit în București prințul de Wales, mosconitorul tronului englez. Prințul a fost întâmpinat la Severin de d-nii P. Carp, ministru de externe, și generalul Fălcioianu, șef al marelui stat major al armatei. Sosind în gara de Nord, prințul a fost primit de regele. Onorurile militare i-s-au făcut de o companie a reg. I. de geniu cu drapel și muzică. Ea a intonat imnul englez „God save the Queen”. A. Sa s'a urcat în trăsură regală cu M. S. Carol I. și au mers direct la palatul din București. Aci o altă companie de geniu a primit pe prințul de Wales, cu muzica regimentului al 6-lea de dorobanți. La ameză Altea Sa prințul și M. Sa au mers la Cismigiu la sfânta inaugurare a apelor. P. S. metropolitul-primat a săvârșit ceremonia religioasă. Prințul de Wales și cu regele au beut câte un pahar de apă filtrată. Apoi în mijlocul urălor mulțimii, Al. Sa și Regele au eșit din Cismigiu.

Împrumut bulgar în București. Nașevici, ministrul de finance al Bulgariei, se încearcă a contracta un nou împrumut de două milioane. Bancherii din București nu vor însă, deoarece se tem că s'și dea averile lor într'un stat, care pe fiecare zi e amenințat cu răscăla.

Asociațiunea transilvană.

Nr. 252/1888.

Proces verbal

al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, luat în ședința dela 18 Septembrie 1888.

(Urmare.)

Nr. 130. Prin conclusele adunării generale din ședința II. Nr. 16 se transpun comitetului spre competentă afacere:

a) cererea Anei Drăghiciu din Orăștie pentru un stipendiu sau ajutor pe seama fiului ei George, învețăcel de pantofar în Orăștie și

b) cererea lui Nechifor Hațeganu, notar cerual în Berghin, pentru un ajutor pe seama fetițelor sale Paraschiva și Asinefta.

— ad a) Potenta se îndrumăază a reflecta la concursul ce cu datul 28 August a. c. Nr. 250 s'a exorci din partea acestui comitet, instrundându-și cererea în sensul condițiilor stipulate în numitul concurs;

ad b) cererea nu se poate lua în considerare din motivul, că „Asociațiunea” pentru acum nu dispune de sume pentru asemenea scopuri.

Nr. 131. Prin conclusele adunării generale din ședința II. Nr. 37 se lasă în aprecierea comitetului cererea comitetului reuniunii femeilor române din Abrud și giur, pentru un ajutor anual pe seama școalei de fete susținută de numita reuniune.

— Spre știință, având comitetul a re-veni la acest obiect.

Nr. 132. Prin conclusele adunării generale din ședința II. Nr. 20 și 34 s'a luat spre știință cuprinsul raportului general, prezentat adunării din partea comitetului, și s'a dat comitetului absolut pentru gestiunea din anul 1887. Încât pentru îngrijirile fostului cassar relative la datoria contractată și ajutorarea deocamdată permanentă pentru școala de fete a „Asociațiunii”, adunarea având deplină încredere în înțelepciunea comitetului, apreciază toate dispozițiile acestuia, recomandând posibila sporire a fondului de rezervă. Totodată se exprimă comitetului mulțumita adunării generale, pentru lucrările neobosite întru ajungerea rezultatelor salutare de până acum.

— Spre știință.
(Va urma.)

Boalele de beșică.

Boalele acestea sunt foarte generale și pricinuesc vehemente suferințe trupesci și spirituale. Ele puerd din conturbării funcționale neglijate în urma răcirii ori a altor cauze, precum și din urinal treuit în putre-june în urma rărunchilor bolnavi. Deosebitele boale ale beșicii sunt: Aprindere, catar, abscesse cu puroaie și peatră. Boalele de beșică sunt grele, ele trebuie tractate radical, prompt și cu insistență. Chiar și cel mai grav cas va retra prin întrebuirea de Safe Cure a lui Warner, care restabilește activitatea naturală a rărunchilor, pune capăt puorului înveninat, ține urinal în starea lui naturală, împedecă îngrămădirea de accide ce produc aprindere și alterează pelitele țevii de urinat și ale beșicii. Domnul Louis Ludwig, Louisenstr. 2. în Spanberg în Lausitz, scrie: „Vă pot adevări, că Safe Cure a lui Warner m'a mântuit de boala mea de beșică”. — Se vinde și se trimite numai prin farmaci. Prețul 2 fl. — Deposit: Erejiu lui Kaiser, August Teutsch în Sibiu. Deposit general: H. H. Warner & Comp. Pojon.

Din public.)*

Publicațiune.

Subsemnatul comitet aduce la cunoștința membrilor „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, că reprezentanța municipală a acestui comitat a înființat în Sibiu o economie de instrucțiune, care se va deschide la 1 Noemvrie a. c. st. n. Scopul acestei economii este, ca de o parte prin conducerea ei rațională să servească drept model populațiunii agricole, ear' de altă parte să dea ocaziune fiilor de țeran a se instrui în conducerea practică a unei economii raționale. Drept aceea se primese la economia de instrucțiune tineri, cu deosebire fii de țeran, care vor fi instruiți nu numai în toate lucrările practice ale agriculturii, ci li se va da în timpul liber (sărbătorile și seara) o instrucțiune teoretică. Elevilor primii în economie li se dă gratuit locuință, viptul, pat cu asternut, și toate cele trebuincioase la trai. Elevii însă sunt datori a îndeplini toate lucrările economice conform îndrumării dirigentului economiei; slugi nu are economia, elevii săvârșesc toate lucrările slugilor. Pentru aceste lucrări elevii primesc o simbrie lunară în bani; jumătate din această simbrie se numără lunar elevului, ear cealaltă jumătate se depune în mod fructifer la un institut de credit și se extrăde elevului numai la eșirea sa din economia de instrucțiune.

Condițiunile de primire sunt următoarele:

- Concurentul trebuie:
- a) să fie împlinit anul al șeptespredecelea;
 - b) să fie sănătos și puternic;
 - c) să aibă praxă în lucrările câmpului obișnuite la țeran;
 - d) să știe ceti, scrie și computa;
 - e) să dovedească o bună purtare morală.

Despre însușirile de sub c) și d) concurentul va fi supus unui examen.

Cererile de primire sunt a se adresa cât mai îngrăbă la direcțiunea economiei de instrucțiune a comitatului Sibiu, în Sibiu.

Ne ținem datori a atrage în mod deosebit atențiunea agricultorilor nostri la această instituțiune prea folositoare pentru noi și rugăm pe toți aceia, care se află în condițiunile necesare, a face întrebuire de acest mijloc de progres și a-și trimite fii lor în economia de instrucțiune. Cursul are să țină deocamdată numai un an și numărul elevilor ce vor pute fi primii este mic. Subsemnatul comitet dă cu plăcere deslușiri mai detaliate și va mijloci chiar cereri de primire pentru fii membrilor reuniunii.**)

Sibiu, 2 Octomvrie st. n. 1888.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură” din comitatul Sibiu.

President:

Eugen Brode.

Secretar:

Stefan Stroia.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primese răspunderea.

**) Prin bunăvoința comitetului am primit și „normele organice ale acestei economii de instrucțiune” și le vom publica în tot cuprinsul lor în numărul următor al diarului nostru. Red. „Tribunei”.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 5 Octomvrie n. Amândoi monarhii au avut ieri o întrevorbire de o oară.

Viena, 5 Octomvrie n. Împăratul Wilhelm a părăsit Viena încântat de primirea ce i-s'a făcut.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 6 Octomvrie n. Contele Bismarck a sosit la 1 oară și 20 minute după ameză.

Budapesta, 6 Octomvrie n. Szimics a fost justificat așidimineață la 7 oare. Toată noaptea a fost vesel și povestea anecdote. Sentența a ascultat-o cu sânge rece; voia să vorbească de două-ori, la ceea-ce a fost împedecat prin sunetul tobelor. Medicii au constatat moartea după 25 minute.

Bibliografie.

„Revista Politică”. Apare de două ori pe lună în Suceava. Anul III. Nr. 18. Cuprinde: Alegorii pentru dieta imperială. — Un adevăr trist. — De ale „Școalei Române”. — Correspondență particulară: Numiri personale din Galiția, de un Român galițian. — Cum se respectăză sărbătorilor gr-or. — Privire politică. — Sciri mărute. — Bibliografie. — Foița „Revistei Politice”: Poesii. „Floarea efemeridă de cactus”, de Vasile Bumbac. — Pluralitatea cuvântului „Cernăuți”, de St. — Pațeniile unui cioban, poveste din Iliesci, de Simeon Flor. Marian.

„Gazeta Săteanului”. Revistă ilustrată. Sumarul: Nr. 16 dela 20 Septemvrie 1888. Răspuns lui Kocsis Pál: Daco-Românul. — Vermele solitar. — Teniele sau panglicele. — Ce credem noi asupra teniilor găsite în intestinele pescilor dela Balta-Albă? C. C. B. — Medicul practic: Despre locuință (urmare), despre muncă și odihnă, leșul: Un amic al poporului. — Perioada electorală și colegiul al III-lea! X. — Flori sălbatice din România (urmare), Clematis integrifolia, Gentiana lutea, Gypsophila elegans alba: C. C. D. — Para, — general Tottleben: C. — Benicasa sau dovleacul de ceară: C. — Lobelia erinus stricta multiflora: Un amator de flori. — Culai, — Făt-Frumos, (urmare): N. A. Bogdan. — Zadar-nic... U. Cariadi. — Din localitate: X. — Din țeară: X. — Buletin comercial. — Miscellanea: Un econom Român. — Gravuri negre: Vermele solitar, capul (foarte mărît) cu cele 4 organe de agățare. Cea mai voluminoasă pară. Benicasa sau dovleacul de ceară. Clematica cu foile întregi. Gențiana cu florile galbene. Lobelia erinus cu flori numeroase. Crap de Balta-Albă cuprindând în intestine Tenii. Cea mai mare din varietățile de varză. Gravuri colorate: Gypsipila elegans alba. Lobelia erinus stricta multiflora. Planșe colorate: Toamna. — Septemvrie; două alegeri colorate de Kaemerer.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 29 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Berzeviczy de către judecătoria cerc. din Ungvár.

— 25 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Kerekse de către tribunalul reg. din Sătmár-Nemeti.

— 26 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Alexandru Nagy de către judecătoria cerc. din Baia.

— 31 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Francisc Persich de către tribunalul regesc din Chichinda-mare.

— 13 Octomvrie st. n. a. c. mobilele lui Ioan Dünster de către executorul jud. din Timișoara.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Nicolae Ciocan (din Hidvög) la tribunalul reg. din Zălau;

— la rămasul după Ana Süle (din Tapolta) la tribunalul reg. din Zalaegerszeg;

— la rămasul după Petru Albu (din Rășinari) la tribunalul reg. din Sibiu.

Posturi vacante:

— Un post de executor la perceptoriul de dare din Timișoara, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de quartir. — A se adresa în 2 săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de executor la perceptoriul de dare din Kaposvár, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de quartir. A se adresa până în 15 l. c. n. la autoritățile competente.

— Un post de procuror la procuratura reg. din Aranyos-Maroth, cu salariu de 1500 fl., pașale 300 fl. și relut de quartir 200 fl. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Öskün (ctt. Vespri) prelângă 100 fl. depunere de cauțiune; salariu 150 fl., pașale 40 fl. și 12 fl. ca ammanuare. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Zsitvagyarmat (ctt. Bacs) prelângă 100 fl. depunere de cauțiune, salariu 180 fl., pașale 40 fl. și ca ammanuare 12 fl. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 756.9)	Diferența după presiunea din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
721.9	-0.7	+15.6	+31.2 +14.8	NO

Din țeară, 4 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul
Sătmár	757	+19.8	S 2
Oradea-mar.	760	+13.8	V 1
Cluj	761	+12.3	O 1
Orșova	759	+22.0	S 3
Timișoara	757	+19.2	V 2
Arad	756	+21.6	S 2
Panciova	756	+21.6	S 2

Economie.

Viile în Bulgaria, care până acum câțiva ani de abia erau deajuns pentru consumațiune locală, încep a se cultiva mai mult, din an în an, dând un vin din ce în ce mai bun și îngrijit. E foarte posibil, ca încurcând Bulgarii să tragă principala lor bogăție din vii.

Nu e vorba, că și acolo filoxera a apărut în districtul Vidinului — adusă fiind din Sărbia — dar măsurile imediate de scoatere a viilor filoxerate și arderea pământului ocupat de ele cu var nestins asigură dezvoltarea normală a viilor din Bulgaria, unde numai importațiunea viilor americane e permisă. După câte ne comunică societatea de acclimațiune din Paris, Bulgarii au început, deja de mult a altui speciei indigene pe vii de vii americane. În districtele din partea septentrională a Bulgariei, Varna, Șumla, Vidin, Plevna și Rușciue, se găsece cele mai multe vii; în Bulgaria de mează-și viile se întind dela Slivno la Tatarbazarjik. În acest an se găsece în Bulgaria 172.000 acri de vii, ear' produțiunea mijlocie a unui acri e de 250 până la 300 galoane. Bulgarii exportează vinul lor în partea de jos a Franciei, unde se vinde, după mici pregătiri, ca vin indigen francez.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 22 Septemvrie st. v. 1888.

Sgardelli lui M. Cohen, grâu 4000 hect., 10.50 lei. Cațighera lui Sechiari, grâu 2600 hect., 10.65 lei. Papudoff lui L. Dreyfuss, grâu 2750 hect., 10.80 lei. Sgardelli lui M. Cohen, grâu 950 hect., 12.— lei. Sgardelli lui M. Cohen, grâu 650 hect., 12.— lei. Perlea lui G. Mendl, grâu 1350 hect., 12.— lei. Perlea lui G. Mendl, grâu 5255 hect., 11.60 lei. Cambano lui G. Mendl, grâu 1100 hect., 12.35 lei. Sgardelli lui M. Cohen, grâu 4000 hect., 10.87½ lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 5 Octomvrie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.20 până fl. 5.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.— până fl. 3.80, secăra 70 până 75 chilo fl. 2.80 până fl. 3.20, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.50 până fl. 2.—, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, melaul 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 65 până 72 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semēntă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, lintea 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.—, fână Nr. 3 100 chilo fl. 11.—, Nr. 4 fl. 10.—, Nr. 5 fl. 8.—, slănină 100 chilo fl. 62.— până fl. 65.—, unsorarea de porc fl. 68.— până fl. 70.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.60, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirțul p. 100 l. 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vițel 24 până 35 cr., carnea de porc 40 până 44 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Piața din Medias, 4 Octomvrie. Grâu hectolitru fl. 4.25 până fl. 4.75; grâu mestecat fl. 3.60 până fl. 3.80 secăra fl. 2.75 până fl. 3.—, orđul fl. — până fl. —; ovėsul fl. 1.50 până fl. 1.55; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semēntă de cânepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.20; melaul hectolitru fl. — până fl. 12.—; mazerea fl. 3.50 până fl. 4.—; fasolea fl. 5.— până fl. 5.20; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sēcăreana) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilogrami fl. 17.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. 36.— până fl. 38.—; unsorarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slănină fl. 62.— până fl. 66.—; cânepa fl. 35.— până fl. 38.—; fēnul fl. 1.— până fl. 1.10; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spirțul gradul 12 cr.; carnea de vită chilo 24 până 28 cr.; carnea de vițel 24 până 28 cr.; carnea de porc — până 44 cr.

Piața din Cluj, 5 Oct. Grâu: 6—6 fl. 80 cr., secăra 4 fl. 20 cr., —50 cr., porumb 3 fl. 60—80 cr., ovės fl. 4.40 până fl. 4.80 per mm.

Până: Nr. 0 14 fl. — cr., Nr. 1 13 fl. 50 cr., Nr. 2 13 fl. — cr., Nr. 3 12 fl. 50 cr., Nr. 4 12 fl. — cr., Nr. 5 11 fl. 50 cr., Nr. 6 10 fl. 50 cr., Nr. 7 10 fl. — cr., Nr. 8 9 fl. 50 cr., Nr. 8½ 8 fl. 50 cr., Nr. 9 6 fl. 75 cr., griș 4 fl. 75 cr., țărțe 4 fl. — cr.

Vite mari s'au vëndut 322 de capete: părechia de boi cu 160—190 fl., vacă cu vițel mic 55—68 fl., vaci frumoase 100 fl. mijlocii 45—55 fl., vițel de un an părechia 28—32 fl., un vițel sugător — fl.

Porci, grași și grei, unul cu 60—70 fl., mijlocii 18—20 fl., mai slabi 12—14 fl., porci 7—9 fl.

Găițe, cu părechia: pui de găină 45 cr.—50 cr., o găină 1 fl. — cr., o curcă 3 fl. 50 cr., o rață — fl. 90 cr., o gască grasă 5 fl. — cr., gască ușoară 2 fl. — cr. apoi 6 ouă cu 10 cr.

Fēnul: un car cu 6—8 fl., un car de pae fl. 2—3 —, părechia de snopi 7 cr.

Lemne de foc: un car 3 fl. — cr 4 fl. — cr Carnea cu chilo: de vită 30—34 cr., slănină 72 cr., unsorarea 80 cr., untul — cr., șuncă 1 fl., salamă 1 fl. 80 cr., cărnați — cr.

Piața din Timișoara, 4 Octomvrie. Prețurile cerealelor compute după maza metrică. Grâu fl. 6.90 6.95. Secăra fl. 4.60—4.70. Orz fl. 5.10—5.50 Ovės mercantil fl. 4.20—4.30. Ovės vëndut fl. 4.50—4.60. Meiu fl. 3.70—3.80. Spirț comun per 10,000 litre fl. 20.50—21.—. Spirț rafinat per 10,000 litre fl. 22.50—23.—.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 3 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 48 — cr. până 49 — cr. unguresci grei, tineri 50½ cr. până 51 — cr., de mijloc 50½ cr. până 51 — cr., ușori 50 — cr. până 51 — cr., marfă țărănească, grea 48 — cr. până 49 — cr., de mijloc 48 — cr. până 49½ cr., ușoară 49 — cr. până 50 — cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de Bakony — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 48½ cr. până 49½ cr., transito de mijloc 48 — cr. până 49 — cr., transito ușori 47 — cr. până 48 — cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ cūmpēniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Oct. 1888.

Seminațe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Seminațe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grân					
Băntēsenes, nou	74	—	75	—	—
Grân dela Tisa	74	—	75	—	—
Grân de Pesta	74	—	75	—	—
Grân de Alba-regală	74	—	75	—	—
Grân de Bácska	74	—	75	—	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—	—

Seminațe, vechi ori nou	Soiul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Sēcără			
Orz	Nutreț de vinars de bere	70—72	5.30 5.50
Ovės	—	60—62	5.35 5.75
Cucuruz (porumb)	—	64—66	6.25 7.25
—	—	67—69	7.75 8.90
—	—	39—41	4.95 5.35
—	—	75	6.20 6.25
—	—	73	6.10 6.15
Hriscă	—	—	5.20 5.50

Grân	de primă. de toam. lul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă.	8.44 7.59 5.35 4.88	8.44 7.59 5.35 4.88
Cucuruz	—	—	—
Ovės	—	—	—

Produse diverse	Soiul	dela	până
-----------------	-------	------	------

		den.	ps.
Preț pe 100 kilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	52.— 53.—
	"	franceză	— —
	"	italiană	— —
	"	roșie	56.— 65.—
	Oleu de rap.	roșu	— —
	Oleu de in	—	—
	Uns. de porc	dela Pesta dela țeară	65.— 65.50
	Slănină	sventată	— —
	"	afumată	61.— 62.—
	Său	—	30.— 31.—
	Prune	din Bosnia, în buți din Sărbia, în buți	— —
	Lictar	slavon, nou bănățenesc	14.25 14.50
	Nuci	din Ungaria	— —
	Gogoși	unguresci	— —
Miere	sărbesci brută	— —	
Ceară	galbină străcurată de Rosenau	116. 117.—	
Spirit	Spirit	17.50 18.—	
"	Drojdiiute de spirit	21.— 21.50	

Specialitate în arme de precisiune.

Puști de vânat

Puști de salon,
Pistoale și revolvere

ale fabricii patentate

M. Arendt

în Lüttich. (Belgia.)

se află pre lungă prețuri moderate la domnul

Carol F. Jickeli,

Sibiu.

[567] 4-5

Numai veritabil cu marca fabricii **M. A.** pentru calitate bună ordinară. Armele de precisiune sunt provădate cu hârtie de garanție și cu marca **Arendt.**

Dintre firmele străine sunt reprezentate:

BLÜTHNER,
furnizor reg. sâs. de curte în Lipsa,
(foarte renumit și întreceri ori-ce laudă).

C. J. QUANDT,
fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin,
(solid și foarte fin. Adjustarea perfectă).

Fabrica APOLLO,
Dresda,
(fabricat bizuit, foarte ieftin și ajustat încântător).

Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate:

HOFMANN,
mignon 450 fl., piano scurt 480 fl. v. a.
(mare și plăcut la sunet).

BERGER,
piano scurt 360 fl., mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese

negustoria de pianuri a lui **HELDENBERG**

în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcții a unui piano se mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER,
furnizor de curte, mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a.
(Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER,
fabricant de curte, mignon, 7 $\frac{1}{2}$ octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a.
(Fabricat nobil, cunoscut din vechimie).

PROKSCH,
pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl.
(Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY,
(învățel de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Împrumuturi
de bani favorabile

primesc persoane independente, care au un cvarț anual și câștig regulat, și anume măiestri, negustori, funcționari, oficeri, particulari, proprietari etc. după proporție, dela 50 fl. până la 1000 fl. ca credit personal, prelungă solvire ușoară de una sau trei luni cu camete de 6%.

Prelungă intabulare la cărțile funduare cu 4 $\frac{1}{2}$ % și 5% cu ori fără amortisare. Deslușiri dă:

G. A. Steiner, Budapesta
strada „Cont. Károlyi” 12.

Întrebărilor în scris sîn a se alătura 3 buc. marca postale [623] 3-3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC
din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și Îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială ort giau tre în direcția Institutului.

Minune în ce privesce ieftinătatea!

Negustorie
de
expediție
„la coroana ung.”

Cea dintâiu

negustorie de expediție vieneză
„la coroana ung.”

trimite pretutindenea prelungă rambursă postală următoarele mărfuri, care se vînd în calitate excelentă cu prețuri necrețut de ieftine.

Numai fl. 7.85

costă un splendid ajustat

orologiu cu pendulă

cu garanție de 5 ani.

Orologiile acestea sînt în lădi de lemn de nuc bogat sculptate în stil gotic, cam 1 metru de lungi și 35 centimetri de late, montate cu sticlă, cu garniseală fin poleită, și au

un mecanism aproape neruinabil

Cheia de tras e dublă, orologiu este regulat pe secundă, așa că un astfel de orologiu cu pendulă nu-l întreci nici un orologiu încăl privește mersul excelent, și este și cea mai frumoasă și mai bizuită mobilă.

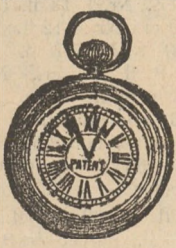
Lada pentru pachetare se scotocește în 70 cr.

Numai fl. 2.50

costă un splendid ajustat orologiu de perete cu aparat de trezit cu clopot, în ramă de lemn de nuc cu cadran ce luminează de sine, umblă și trezesc punctual.

Numai fl. 3.90

costă un orologiu de trezit francez de bronz, cu aparat de trezit cu sunet clar, o decoare pentru ori-cine, pentru casă, precum și în călătorii, cu un mecanism durabil pe vecie ce umblă punctual și corect.

Numai fl. 4.50.

costă un excelent orologiu de argint-nichel de buzunar, cu un mecanism excelent și regulat, cu un toc splendid gîlosat cu sticlă de cristal, foarte frumos.

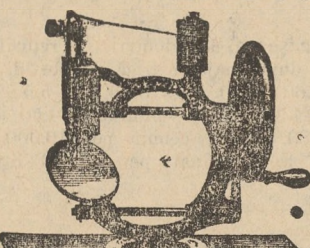
Numai fl. 5.25

costă un orologiu de buzunar-re-montoir de argint-nichel fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir din argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

Mașină de cusut pentru familii

de cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl., acum

fl. 5.50.

Garantiez pentru excelența prestare și pentru impusătură frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează lute, frumos și tare, aproape ca ori-care mașină mare, coase toate materiile fără excepție, fie fine ori dure, face după plac impusături mari, mijloci ori de tot mic, este după cele mai bune experiențe mecanico-tehnice durabil construită din cel mai bun material și se expediază împreună cu toate necesitățile ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Toate cu 97 cr.

97 cr. 1 pălărie bărbătească din piază moale în toate colorile.	97 cr. 1 cămașă bărbătească din șifon fin, creton sau oxford.	97 cr. 1 păr. ismene bărbătesc din piază de casă, lucru trainic.	97 cr. 12 buc. batiste chivite cu bordură.
97 cr. 1 cămașă femeiească cu brodărie, din șifonul cel mai fin.	97 cr. 1 corsetă de noapte cu brodărie, din cel mai fin șifon.	97 cr. 1 păreche ismene femeiești cu brodărie, din cel mai fin șifon.	97 cr. 1 sucană, des împletită, călduroasă ca blana.
97 cr. 6 părechi de ciorapi de o culoare sau vîrgați.	97 cr. 3 păr. de ciorapi pentru dame, calitate bună.	97 cr. 1 peptar de lână pentru domni și dame.	97 cr. 1 păreche ismene de lână (sistem. Jäger pentru domni.
97 cr. 1 față de masă bună.	97 cr. 6 serviete, albe ori colorate, muștră de damast.	97 cr. 6 merindare, în sur cu vîrgi.	97 cr. 6 ștergare, muștră de carro, chivite.
97 cr. 1 cearceaf, complet, mare, chivit gata.	97 cr. 1 covor de pat din lute frumos desenat.	97 cr. 1 șal pentru dame 7/4 de mare, călduros.	97 cr. 1 năframă de mătășă de 1 cot de mare, colorată după plac.
97 cr. 1 lulea de spumă de mare cu acoperiș.	97 cr. 1 țigaretă de chichil-bar veritabil.	97 cr. 1 ciubuc cu vergia veritabilă de vișin.	97 cr. 1 mașină de foc cu mecanică, se aprinde de sine.
97 cr. 1 eventail de dame, frumos zugrăvit, modern.	97 cr. 1 lanț de orologiu din aur artificial cu acățătoare.	97 cr. 1 degetar cu brillant, petri imitate.	97 cr. 1 medailon, cel mai nou facon cu petri.
97 cr. 1 brățar, bogat împodobit cu petri.	97 cr. 2 felinare, de argint de Britan. veritabil din Londra.	97 cr. 1 lingură de supă, argint de Britan. veritabil din Londra.	97 cr. 6 linguri de mîncare, argint de Britan. veritabil din Londra.
97 cr. 12 linguri de cafea, argint de Britan. veritabil din Londra.	97 cr. 3 cuțite de masă, argint de Britan. veritabil din Londra.	97 cr. 6 furculițe franceze, argint de Britan. veritabil din Londra.	97 cr. 1 dosă de zăhar, argint de Britan. veritabil din Londra.

Mai departe se află încă 2000 bucăți

covoare de masă și de pat

mari, superelegante, fine și foarte moderne de rips fin, în cele mai splendide colorii cu borduri variat colorate și cu dessin de flori, muștră într-adevăr frumoase,

fl. 1.65

bucata. Covoarele sînt giur-împregiur chivite cu găitane frumoase colorate și la cele 4 colțuri decoarate cu cuate fine de pluș, cu totul însă jumătate pe nimic.

1 bucată, 30 coți piază de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucați cearceafuri nechivite, 3 coți de lungi, 2 coți de late fl. 5.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu margine colorată fl. 2.25.	0 garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.-.
1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviete fl. 2.25.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.	1 rest de covor, 6 metri fl. 2.-.

Ori-ce comandă, fie cât de mică, se efectuează cu îngrijire și conștient. Tot ce nu convine se reprimisce fără obiecțiune, se schimbă ori se returnează paralele. Expedarea se face cu rambursă postală. Comandele sînt a se adresa la singura adresă:

Negustorie de expediție „la coroana ung.”, Viena, 5. district. Rüdigergergasse Nr. 1/13.